

Sygn. akt II CSK 555/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku M. G. i X. Y.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty K. i
E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. Oddział w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy M. G. i X. Y. złożyli wniosek o ustanowienie na nieruchomości stanowiącej ich własność, o numerze ewidencyjnym [...], położonej w miejscowości K., gm. C., objętej księgą wieczystą [...], na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego - linii energetycznej średniego napięcia, służebności przesyłu, polegającej na utrzymywaniu linii, prawie do jej konserwacji i napraw, według oznaczeń na mapie powołanego przez sąd biegłego geodety.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania E. S.A. Oddział w K. wniósł o oddalenie wniosku, podnosząc zarzut zasiedzenia przedmiotowej służebności przez Skarb Państwa, z dniem 1 stycznia 1987 r.

Uczestnik postępowania Skarb Państwa - Starosta K. nie zajął stanowiska w sprawie.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił wniosek.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawców.

Sądy obu instancji uznały, że zarzut zasiedzenia służebności był uzasadniony.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazali na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżących w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytania: 1. Czy dopuszczalne jest ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określania nieruchomości władnącej; 2. Czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzanej służebności tj. niewskazanie sposobu wykonywania prawa, którego dotyczy zasiedzenie oraz strefy, na której może być wykonywane 3. Jaka jest treść służebności przesyłu zasiedzanej przez uczestnika w sytuacji gdy uczestnik ten podniósł zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawcy; 4. Czy służebność przesyłu uregulowana

w art. 305¹ do 305⁴ k.c. jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej?

5. Czy przed uregulowaniem w art 305¹ do 305⁴ k.c. służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa? 6. czy okres posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przed jej uregulowaniem w art 305¹ do 305⁴ k.c. podlega zaliczeniu do okresu posiadania niezbędnego do jej zasiedzenia?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z jednolitym i utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien w stosownym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie, wskazania kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie wywołuje oraz wykazania, że mają one tak poważny charakter, iż konieczne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy, niezbędnego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz istotnego także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 5 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.). Chodzi zatem o wykazanie, że w sprawie występuje tak poważne i istotne oraz nowe zagadnienie prawne, że nie wystarczy jego rozstrzygnięcie przez sądy powszechne, które w swojej działalności orzeczniczej powołane są do rozwiązywania problemów prawnych, występujących niemal w każdej sprawie, lecz konieczne jest zajęcie stanowiska przez najwyższy organ sądowy.

Analiza wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawców prowadzi do oceny, że nie wykazali oni występowania w sprawie takiego zagadnienia prawnego.

Rozpoznawana sprawa jest jedną z wielu spraw o ustanowienie służebności przesyłu, w których skargi kasacyjne oraz zawarte w nich wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania i ich uzasadnienie mają identyczną treść i były już przedmiotem

oceny Sądu Najwyższego (porównaj między innymi sprawy V CSK 428/14, IV CSK 253/16, V CSK 667/13 i V CSK 117/14), który, odmawiając przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania, szczegółowo uzasadnił przyczyny odmowy wskazując w szczególności, że zagadnienia prawne przedstawione w pytaniach 1, 4, 5 i 6 zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniach z dnia 30 października 2013 r. V CSK 497/12, z dnia 14 czerwca 2013 r. V CSK 321/12, z dnia 16 stycznia 2013 r. II CSK 289/12, z dnia 29 kwietnia 2014 r., V CSK 456/13, z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 525/12, z dnia 23 października 2013 r. IV CSK 30/13, z dnia 26 czerwca 2013 r. II CSK 626/12, wszystkie nie publ. oraz w uchwałach z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13, OSNC 2013/12/139 i z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/09 (nie publ.), a także w wyroku z dnia 12 grudnia 2008 r. II CSK 389/08 (nie publ.).

Natomiast zagadnienia ujęte w punktach 2 i 3 wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zostały powiązane z jakimikolwiek przepisami prawa, a twierdzenie o istnieniu tych zagadnień nie zostało poparte stosowną argumentacją prawną wskazującą na występowanie na ich tle poważnych kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, co w świetle jednolitego stanowiska Sądu Najwyższego jest niezbędne do wykazania istnienia przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 stycznia 2005 r. I CZ 183/04 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

aj

I.n